

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

Paragaphus III. De gestis à Vicario post expirationem Vicariatus, & de
malè gestis ab eo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

PARAGRAPHUS III.

De gestis à Vicario post mortem Episcopi aut revocationem, & de malè ab eo gestis.

Questio 296. An & qualiter valeant gesta à Vicario post mortem Episcopi naturalem, vel civilem.

Resp. Tametsi expiratio Vicariatus habeat suum effectum per mortem Episcopi, aliámve Episcopatus vacationem, etiam non intimatá Vicario morte Episcopi; eò quòd sit à jure ipso facto. Paris. *de resignat. lib. 7. quest. 24. num. 36.* Garc. *part. 5. cap. 8. num. 178.* citans insuper Sanchez *de matrim. lib. 3. d. 29. num. 4.* Felin. *in cap. ex parte de can. de rescript. num. 8.* sintque omnia gesta à Vicario post illam (intellige, publicè notam) irrita ac nulla. Pirh. *num. 68.* valent tamen gesta per eum post mortem Episcopi, quamvis ipse eam scire potuerit. Paris. *loc. cit.* quin &, etiamsi ipse conscius fuerit mortis, modò ea communiter ignoretur. Garcias *loc. cit. num. 179.* Layman. *in cap. gratum. de offic. delegat. num. 9.* citans Henriquez *in sum. lib. 6. cap. 13. num. 3. lit. a.* qui loquitur de dimissionis à Vicario datis post mortem Episcopi publicè ignoratam. Secus tamen, ubi communiter scitur mors, licet Vicarius eam ignoraverit. Garcias *cit. num. 179.* citato Sanchez *ubi antè. uti & d. 12. num. 59.* pari modo, ac de morte naturali loquendum est de translatione Episcopi, de renuntiatione ejus admitta, de depositione; quia prædicti Authores loquuntur de vacatione quacunque Episcopatus. Et sic in specie valere gesta à Vicario post renuntiationem Episcopatus, ante tamen notitiam dictæ renuntiationis; tradit Sbrozium *loco immediate post citando, num. 2. ex Peregrin. decis. Rotæ 158. lib. 2.* Unde jam, dum Calderin. *consul. de sent. & de re judic. apud Sbrozium lib. 3. quest. 42. num. 5.* ait, non valere gesta per Vicarium post translationem Episcopi, etiam ignorantis suam translationem, intelligendus erit, dum dicta translatio publicè nota est.

Questio 297. An & qualiter valeant gesta Vicarii post ejus revocationem?

Resp. Valent, ante tamen habitam de hac revocatione notitiam. Azor. *part. 2. lib. 3. cap. 45. quest. 45. vers. dubia quest.* Pirh. *loc. cit. num. 75.* Itaque, etiamsi ejus revocatio facta ob delictum Vicarii dignum depositione. Item valent, ubi ipsi Vicario notificata est revocatio aliunde quam per Episcopum ipsum, aut ejus nomine. Azor. *loc. cit.* citans Calderin. *conf. 4. de off. Vicar.* Felin. *in cap. 3. de rescript.* Pirh. *loc. cit.* Idque, etiamsi de cetero publicè nota esset revocatio. Pirh. *cit. num. 75.* Garc. *part. 5. cap. 8. num. 17.* citatis Boët. *de off. 347.* Rebuff. *in pr. tit. form. Vicar. num. 210.* Cuch. *lib. 3. tit. 8. nu. 148.* Sanch. Coraf. &c. Item valebunt, dum facta Vicario denuntiatio revocationis per Episcopum, aliúmve ejus nomine,

dum ex communi errore adhuc habetur pro legitimo Vicario, quia publicè adhuc ignoratur eum revocatum esse, argumento *L. Barbarius. ff. de off. Prator. Pirh. cit. num. 75.* citans Sanch. *de matrim. lib. 3. d. 22. num. 59. & d. 30. num. 11.* quamvis Pirrhing expressè non dicat de revocatione notificata ei per Episcopum, sed simpliciter de notitia ab eo habita; eadem tamen est ratio; nempe boni communis, stante illo errore communi, in quo fundatur lex illa *Barbarius.* Eadem quoque applicanda revocationi tacitæ, verbi gratiâ, factæ per creationem secundi Vicarii. De quo vide dicta supra *q. 291. n. 3.* Eadem quoque intelligenda de translatione Vicarii ad aliud officium, quia hæc translatio est vera revocatio Vicarii.

Questio 298. An & qualiter post expirationem Vicariatus valeant gesta à Vicario in causis specialiter ei commissis & delegatis?

Resp. primò: dum causa commissæ Vicariò sub expresso nomine proprio Vicarii, gesta ab eo in dicta causa, postquam definit esse Vicarius, valent. Pax-Jord. *lib. 12. tit. 1. num. 254.* Barbof. *de potest. Episc. alleg. 54. num. 156.* Sbroz. *lib. 3. quest. 46. num. 1.* citans gloss. *in Clement. 2. de rescript. v. principalis.* & *ibidem* Cardin. *nu. 7. Imol. num. 11. & 13.* Franci. *in cap. statutum. de rescript. in 6. col. 1.* gloss. *ibidem. v. terrib. adverte.* Gemina *ibidem. num. 8.* Abb. *in cap. quantam. de off. delegat. num. 10.* Pavin. *de potest. Capit. sede vac. part. 2. quest. 10. num. 13. &c.* dicitque idem de Legato Sbroz. *loc. cit. num. 2.* quòd possit, postquam definit esse Legatus, procedere in causa ei sub nomine proprio commissæ. Videtur id ipsum procedere, etiamsi desinente Vicariatu res adhuc esset integra, & nihil captum circa illam causam. Quare frustra videtur Sbroz. declarare responsum *num. 3.* ubi ait: *declaratur, quando Vicarius capisset de causa cognoscere.*

2. Resp. secundò: secus est, dum causa ei commissæ non sub nomine proprio, sed sub nomine dignitatis & officii Vicariatus. Pax-Jord. *Barbof. locis cit.* Sbroz. *lib. 3. quest. 7. num. 1.* citatis Cardin. Imol. Abb. *ubi antè.* Roland. *conf. 39. num. 16. vol. 1. &c.* Proceditque responsum juxta Sbrozium *loc. cit. num. 3.* citato Franco *in cap. statutum. de rescript. in 6. col. 2.* etiamsi Vicarius capisset cognoscere de causa. Idemque statuit Sbroz. *num. 2.* de Legato. Contrarium tamen expressè sentit Pirh. *num. 73.* ubi: si causa aliqua à sede Apostolica Officiali seu Vicario, non sub nomine proprio, sed sub nomine dignitatis seu officii delegata sit, Episcopo mortuo, adeoque finitâ potestate Vicarii, si res non sit amplius integra, adhuc cognoscere & expedire poterit Vicarius causam sibi delegatam: quin etiam, ut ait *ibidem* Pirh. si res adhuc sit integra, & nondum causa capta, probabile est, quòd Episcopi Vicarius, postquam mortuo Episcopo assumptus est & confirmatus à Capitulo, maneat delegatus, & causam delegatam à Papa expedire possit; quia reputatur quodammodo Vicarius Episcopi; cum Episcopalem jurisdictionem vice Capituli exerceat. Et quanquam Capitulum

nequeat

nequeat de illa causa cognoscere, adeoque etiam non trauserat potestatem cognoscendi illam in Vicarium, constituit tamen Vicarium, qui sic constitutus potest illam delegationem exequi virtute rescripti Apostolici Vicario talis Diocesis eam committentis, citat pro hoc Sanch. de matrim. l. 3. d. 27. num. 33. Confirmat hoc ipsum postremum ex eo, quod licet rescripta ad lites strictè debeant interpretari, quatenus tendunt in præjudicium partium, latè tamen & benignè interpretari ea convenit, quatenus concernunt potestatem principis delegantis; & in his commissionibus magis ad mentem concedentis, quam ad rigorem juris attendendum est. citat pro hoc Beroium in c. quoniam. de off. delegati num. 81. Laym. in c. 1. de off. Vicar. in 6. num. 16.

3. Secus tamen sentit Sbroz. num. 4. de Canonico Cathedralis Ecclesie, vel alio Prælato; eò quod, si desinat esse Canonicus vel Prælatus, non tamen desinat esse Judex, citat pro hoc Bald. in l. generaliter. c. de Episc. & Cleric. num. 9. Castrenf. conf. 288. num. 3. vol. 1. Franc. ubi ante &c. Quod tamen ipsum limitat Sbroz. num. 5. ut non procedat, ubi quis ob delictum privatus Prælaturâ vel Canonicatu; eò quod tunc desinat esse Judex. Secus tamen, ubi solum remotus vel suspensus fuisset ab administratione. citat pro hoc Bald. & Franc. ubi ante. Uti id ipsum limitat secundò: ut Canonicus talis amisso Canonicatu non possit procedere, & de causa cognoscere, si res est adhuc integra, ut Franc. loc. cit.

4. An verò commissio facta Vicario sub nomine officii, Vicario, cui facta, amoto ab officio, transeat ad ejus in officio seu Vicariatu successorem, ex Sperello decis. 31. num. 12. & seq. Barbof. loc. cit. resolvit: Quod licet regulariter commissio facta sub nomine dignitatis transeat in successorem; eò quod dignitas nunquam moriatur, id tamen non procedat, quando dignitas ipsa extinguitur, prout contingit in dignitate, quam habet Vicarius, quæ per ejus mortem, remotionem, cessationem ab officio extinguitur, isque non dicitur habere successorem, sed alius, qui ei subrogatur, de novo creari dicitur, & hinc Vicarius successor non potest cognoscere nec decidere causas commissas Vicario antecessori, sive is cognoscere eas ceperit, sive re integrâ ejus officium exspiraverit. Quamvis Sperellus num. seq. asserat, contrarium sibi semper placuisse, quando est contemptatum officium, & non fuit expressum nomen proprium; adeoque hic Author sibi parum constet. Quam sententiam posteriorem, nimirum quod adhuc successor in Vicariatu talem causam expedire possit, probabiliorè dicit Pirh. loc. cit. n. 73. citatis Sanch. de matrim. l. 3. d. 27. num. 41. Sbroz. l. 3. q. 49. num. 9. eò quod, dum non apparet ex conjecturis aut circumstantiis, quod intentio Papæ delegantis ad certam personam restricta sit ex rescripto Papæ delegantis eam Vicario sub nomine officii, satis colligitur, intentionem illius esse, causam delegare illi, qui Vicariatus officium exerceat, non habitâ ratione singularis seu certæ personæ. Unde etiam non solum successor in Vicariatu (quam-

vis propriè loquendo, ut dictum est, successorem non habeat Vicarius, utpote ad nutum amovibilis, & cui jus illud dignitatis & officii precario concessum) sed etiam in absentia ejus ad tempus illi substitutus seu subrogatus causam sub nomine dignitatis seu officii Vicariil commissam exequi possit; quia subrogatus ille non est moraliter alius, sed idem reputatur cum priore, in cuius locum subrogatur. argumento L. 2. c. de off. ejus, qui vicem alieni. Judic. obin. Laym. loc. cit. num. 17. & ex eo Pirh. Et licet Laym. expressè dicat, plerosque sentire contrarium, nempe, quod, si dignitas alicui comperat, non proprio, sed alieno jure (uti contingit in Vicario Episc.) commissionem illi factam ratione dignitatis non transire ad successorem; eò quod dignitas habita jure proprio non extinguatur mortuo possessore illius, secus, ac contingit in dignitate habita jure alieno. Ad dicit tamen in fine, quod, licet hæc sententia posteriori spectato juris rigore sit vera, prior tamen sit quoque probabilis, & in praxi rata ob præsumptam mentem Papæ delegantis illi, qui officium Vicariatus exerceat, ut bene advertit Abb. in c. quoniam. de off. deleg. num. 11.

Quæstio 299. Num igitur quoque vice versa, dum delegatio à Sede Apostolica facta Vicario Generali Episcopi sub nomine dignitatis & officii Vicariatus, Vicario mortuo vel deposito, Episcopus possit causam illam cognoscere & expedire?

Resp. negativè. Pirh. num. 74. Laym. cit. num. 17. citans Sanch. de matrim. l. 3. d. 27. num. 30. Navar. l. 1. conf. 5. de off. deleg. editione 2. contra Bertach. de Episc. l. 4. p. 7. quæst. 4. eò quod, licet mortuo aut deposito Vicario officium Vicariatus redeat ad Episcopum, non tamen jurisdictio à Papa delegata Vicario devolvitur ad Episcopum; eò quod ea omnino sit diversa ac separata. Laym. Pirh. loc. cit. Unde jam etiam sequitur illud: quod, si Vicarius Episcopi, cui delegatio facta, sub nomine officii; dein factus sit Episcopus istius ejusdem Diocesis, non possit causam sibi adhuc Vicario delegatam prosequi. Pirh. cit. num. 74. in fine, citans Sanch. ubi ante num. 31. Sequitur item à fortiore, non posse Episcopum vivente & in officio constituto Vicario suo in causis ei sub nomine officii delegatis à Papa se immiscere, vel ei quicquam imperare; cum in illis Vicarius nullam habeat cum Episcopo communionem, neque ei subiectus sit aut subordinatus, sed eo potius major & superior. Pirh. loc. cit. Laym. cit. num. 17. dicens, sic ex omnium sententia docere

Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. num. 161.

Navar. ubi ante & Sanch. loc. cit.

num. 30.

Questio 300. An Episcopus cognoscere possit de delicto & negligentia commissa à suo Vicario, eamque punire?

1. **R**esp. primò. Si Vicarius deliquerit tanquam persona privata, potest de delicto illius cognoscere Episcopus, eumque punire, non secus ac alios subditos delinquentes; male enim agens tanquam privatus non dicitur gerere vices Episcopi, nec minus est ei subditus quam alii. Pih. loc. cit. num. 85. Sbroz. L. 3. q. 57. num. 8. citans gl. in c. 1. de off. Vicar. in 6. v. rationabili causa. Decium in c. Sane. de off. delegat. col. 2. Innoc. in c. fin. de foro compet. in 6. & c. Et in hoc casu eam punire nequit Metropolitanus, nisi fortè ad illum appellatum sit. Pih. loc. cit.

2. Resp. secundò. Si verò Vicarius deliquit circa jurisdictionem, seu in spectantibus ad officium Vicarii, & Episcopus ipse non sit particeps culpæ, poterit Episcopus de delicto & negligentia illius cognoscere, eumque punire. Pih. loc. cit. Laym. in c. Romana. de off. Vicar. in 6. n. 9. Sbroz. loc. cit. num. 10. citans Speculator. L. 2. partic. 1. tit. de compet. Judicis additione. §. sequitur videre. numer. 3. Unde Sbroz. loc. cit. num. 3. & seq. inquit: Verius est, quòd Episcopus non possit Vicarium suum punire; quia ubi Vicarius peccat in iis, quæ sunt jurisdictionis, vel circa officium, punitur ab Archiepiscopo secundum gl. in c. 1. de off. Vicar. in 6. v. rationabili. & quòd ad illa, quæ ratione officii potest exercere, non dicitur subditus Episcopo, neque minor illo. Bero. conf. 22. num. 13. vol. 1. pro ut etiam, quia Episcopus non potest esse Judex in causa sui Vicarii, ergo nec illum punire potest ex eo defectu jurisdictionis, ne aliàs dicatur judicare in propria causa, sicut etiam, quia Episcopus tenetur de delicto sui Vicarii vel Officialis delinquentis in officio. Rota decis. 6. aliàs 278. in nov. de off. Vicar. Gemin. in c. si Episcopus. de off. Ordinar. in 6. Felin. in c. Petrus de homicidio. num. 8. Nec non etiam, quia Episcopus tenetur exhibere Vicarium vel Officialem delinquentem. Pavin. de potest. Capit. Sed. vac. p. 2. q. 10. num. 23. unde, cum non conveniat sibi ipsi illos exhibere, ne sit Judex & Pars, meritò illum punire non poterit. Hæc inquam, dum habet Sbroz. necessariò intelligendus venit pro casu, quo Episcopus particeps est delicti sui Vicarii, ut manifestè constat ex iis, quæ habet cit. num. 10. in fine & num. 11. De cetero ratio responsionis est, quam dat Laym. & ex eo Pih. l. cit. quòd Vicarius etiam ratione officii sui quodammodo subiectus & subordinatus sit Episcopo suo. quia licet ejus potestas & jurisdictione eadem sit cum jurisdictione Episcopali, alio tamen modo in Vicario refidet, & aliter in Episcopo, in illo videlicet cum dependentia à voluntate & imperio Episcopi.

3. Ex his jam sequitur, quòd in hoc casu delicti committi à Vicario in officio Vicariatus non participante Episcopo in eodem delicto immiscere se nequeat Metropolitanus, nisi fortè Episcopus requisitus de eodem delicto

cognoscere recuset. Laym. Pih. Speculat. Sbroz. l. cit. Pax-Jord. L. 12. tit. 1. num. 285. ubi: de maleficio seu quasi in officio commisso, puta, in sententia vel processu &c. agendum erit coram Episcopo, non autem coram Metropolitanò; Episcopo verò negligente in cogendo Officialem ad commendam, poterit ratione hujus maleficii conveniri coram Metropolitanò ipsemet Episcopus. Quòd si cognoscendo absolverit Officialem, aut etiam condemnaverit, conveniri coram Metropolitanò nequibit ratione talis delicti, sed tantum ab illius sententia licitum erit appellare. Porro his stantibus non video, cur Sbroz. loc. cit. num. 13. hanc adjiciat declarationem; quòd Vicarius delinquens in officio conveniri nequeat ab Episcopo durante Vicariatu, sed solum eo finito, pro quo citat Pavin. ubi ante.

4. Resp. Tertio. Si Vicarius deliquit aut negligentiam admisit in officio suo, Episcopo culpæ particeps, non ad Episcopum, sed ad Metropolitanum pertinet causam cognoscere, & punire Vicarium. Pih. num. 66. Sbroz. loc. cit. n. 11. argumento c. 1. de off. Vicar. in 6. & gl. ibi. v. rationabili. uti & in hoc casu teneretur sistere Vicarium suum Metropolitanò, si is id petat. Pih. loc. cit. Sbroz. num. 6. Ratio hujus est, quòd si Vicarius consideretur quæ talis, seu ut substitutus in eodem tribunali jurisdictionem exercens censetur eadem persona cum Episcopo. Huc spectant, quæ paulò ante relata sunt ex Sbrozio. Plura de hoc, quando Episcopus puniri possit à Metropolitanò, vide supra, ubi an Vicarius Archiepiscopi exercere possit jurisdictionem in Suffraganeos eidem Archiepiscopo subiectos, & in eorum Vicarios.

Questio 301. Quando nam Episcopus teneatur ex delicto, vel etiam imperitia Vicarii sui?

1. **R**esp. primò. Non tenetur ex delicto & gestis à Vicario suo extra officium suum, nisi fortè mandasset, aut alio modo de delicto participasset. De cetero enim Dominus non tenetur de delicto officialis sui extra officium commisso. Sbroz. L. 3. q. 30. num. 4. & seq. citatis Felin. in c. si quando. de rescrip. num. 2. & in c. Petrus. de homicidio n. 10. & seq. Bertach. de Episc. L. 4. p. 6. tit. de Vicar. Episc. num. 6.

Resp. secundò. Quòd si tamen Episcopus fuerit in aliqua culpa. v. g. non satis inquirendo de vita illius, & moribus, & gestis per illum in constituendo illum, vel etiam post constitutionem illius, vel quia illius negligentiam toleravit. Pih. loc. cit. num. 67. Pax-Jord. L. 12. tit. 1. num. 283. Sbroz. loc. cit. num. 1. citatis plurimis. Ita etiam, ut teneatur Episcopus ad restitutionem damnorum causatorum & illatorum per talem suum Vicarium. Sbroz. num. 2. citatis Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. num. 188. Rot. decis. 6. aliàs 432. tit. de off. Vicar. in antiq. Pax-Jord. loc. cit. num. 282. ubi ait: declaranda prædicta (nempe quòd Episcopus teneatur ad restitutionem damnorum) quando Episcopo aliqua culpa imputari potest; quia nimirum sibi cooptavit in Vicarium, quem nororit ejus mali mores, in-

scitia

scitia vel aliud vitium tanto ministerio redderent indignum; vel si post factam probi & idonei viri electionem Vicarius in officio corrumpatur, ut multi solent, nec Episcopus illum curet emendare, aut ab officio remove, vel sit in culpa, non invigilando circa illum, ut multi faciunt qui magno studio, sumptibus & laboribus idoneos undequaque cum Lucerna Diogenis Vicarios quaerunt; & postquam in officio constituerunt, nihil ulterius quaerunt, sed clausis oculis tam otiositer vivunt, ac si nullam essent Deo & hominibus de illorum administratione reddendi rationem; imò, si quandoque aliqua minus recta de illis insinuantur, tanquam detractoria & calumniosa respuunt & execrandescunt in tantum, ut delatores exterreant, & à justis quibusque delationibus abstrahantur &c. Illi enim imputatur, qui utitur operis malorum hominum, puta Officialium. *L. ex maleficiis. ff. de act. & qui malum elegit. Official. §. fin. Rebuff. & Rota ubi ante. Bertach. ubi ante. num. 5. Bald. in margarit. v. Episcopus. num. 9. Innoc. in c. ad hac. de off. Archid. apud. Sbroz. & Pax Jord. ll. cit. Secus foret, ubi Episcopus non foret in culpa aliqua, v. g. quando communi omnium opinione bonum elegit Officialium, qui postmodum in Officio corruptus fuit Episcopo ignorante (intellige citra culpam) Sbroz. *L. 3. q. 29. num. 6. citatis Rebuff. ubi ante. num. 189. Bald. rubr. de penis judic. qui male judicant. Felin. in cit. c. Petrus. num. 11. Velladiego tract. de legat. p. 2. q. 3. num. 9. &c.* Vide hæc omnia confirmata à me in Foro benef. p. 2. q. 753. ubi: quid si Vicarius indigno contulit beneficium? & vide de hoc ipso quoque Pirh. *loc. cit.* Porro Episcopus noviter creatus conveniri nequit ex gestis per Vicarium (intellige ante suum ingressum) Sbroz. *cit. q. 29. num. 8. citatis Jo. And. Innoc. Butriò Gemin. inc. eam re. de rescript.**

3. Resp. Tertio. Idem esse de imperitia Vicarii, ut ex ea teneatur Episcopus, dum ipse in aliqua culpa fuit, non satis inquirendo de ejus peritia & scientia. Pirh. *loc. cit. num. 67.* ut satis colligitur ex Sbroz. *cit. q. 29. n. 6.* dum postquam num. 5. dixisset: non teneret Episcopus de imperitia sui Vicarii; quia creando ipsum dedit operam rei litta, citatis pro hoc quamplurimis subjungit num. 6. subdeclaratur: quando Episcopus in aliqua culpa non possit deprehendi.

Quaestio 302. Num Episcopus teneatur defendere sententiam Vicarii sui, & stare gestis per illum?

1. Resp. primò. Teneatur defendere sententiam ab eo latam (intellige justè & canonicè) Sbroz. *L. 3. q. 28. citans Speculator. de compet. judic. addit. §. sequitur. n. 3.* Cui non obstat, quòd Episcopus contra sententiam Vicarii restituere possit in integrum; cum & vice versa Vicarius restituere possit in integrum contra sententiam Episcopi secundum dicta superius; aliud siquidem est restituere in integrum contra sententiam, aliud sententiam impugnare

2. Resp. secundò. Si Vicarius quippiam ex commissione officii sui Canonice egit, Episcopus

pus revocare aut impugnare nequit. Azor. *p. 2. l. 3. c. 43. q. 6.* Laym. in c. non putamus. de consuetud. in 6. numer. 5. citantes Rebuff. in pr. tit. form. Vicar. num. 40. Sbroz. *L. 3. q. 29. num. 1.* ubi: non diffiteor, gesta per Vicarium adeò obligare Episcopum, ut illis non possit contravenire, citatis pro hoc Castrenf. *cons. 348. col. 3. vol. 1. Decio cons. 142. num. 3.* Et ratio horum est; quia factum à Vicario dicitur factum ab Episcopo, & unum est illorum Tribunal. Sbroz. *loc. cit. num. 2.*

3. Resp. Tertio. ubi tamen male egit & canonicè non processit, non teneret Episcopus stare isti actui. Sbroz. *cit. q. 29. num. 3.* citans Castrenf. *cons. 348. col. 2. Gemin. cons. 114.* Hinc Episcopus invigilare debet Vicario, & quæ male ab eo acta sunt, rescindere. Laym. in c. Romana. de off. Vicar. in 6. num. 9. Sic Episcopus retractare potest compositionem factam à Vicario in penis, in quibus dispensare non poterat. Sbroz. *cit. q. 29. num. 4.* ex Castrenf. *ubi ante. item L. 3. q. 40. à num. 1. ex eodem Castrenf. cons. 347. col. 1. vol. 1.* ubi, quòd Episcopus contravenire possit compositioni facta à suo Vicario de pena depositionis pro crimine in pecuniariam transmutata; & quòd, non obstante compositione facta per Vicarium, potest Episcopus de novo inquirere, & convictum deponere, pro quo citat quoque Sbroz. Bertach. de Episc. *l. 4. p. 5. tit. de auct. Episc. circa judic. num. 53. Rebuff. ubi supra. Jul. Clar. in pr. crim. §. fin. q. 37. vers. dictum est.* Et rationem addit Sbroz. quia pena depositionis non potest transmutari in pecuniariam, nisi per eum, qui habebat potestatem dispensandi de crimine juxta c. licet. de penis, & ibi gl. Milis in repertor. v. Vicar. Episc. Bertach. *ubi ante. num. 53.* ubi etiam, quòd Episcopus peccet, dispensando sine causa super pena depositionis, transmutando illam in pecuniariam.

4. Denique illud hic observandum, quòd Sbroz. *L. 3. q. 27.* tradit citatis Bald. in l. tribuimus. §. cum aliquis. ff. de restam. tut. num. 3. Felin. in c. cum Venerabilis. de except. num. 42. quòd, si Episcopus confirmet unam causam de gestis & administratis per suum Vicarium, videatur cetera reprobare; & contra, si unam reprobet, cetera confirmare videatur. Quod ipsum tamen num. seq. limitat: si Episcopus ad hujusmodi actum venerit omnibus discussis, secus, si levato velò aliquid approbasset, citat pro hoc Bald. & Felin. *ubi ante.*

Quaestio 303. An Vicarius Episcopi stare teneatur Syndicati?

Resp. illum liberum esse ab hujusmodi obligatione, cui subicitur solus Vicarius Capituli & alii Officiales Sedis vacantis. Pax Jord. *loc. cit. num. 286.* vide de hoc, ubi de Vicario Capituli sede vacante.

Quaestio 304 Num Episcopus agere possit de injuria illata Vicario suo.

REsp. affirmativè Sbroz. l. 3. q. 60. num. 1. citatis Bertach. de Episc. l. 4. p. 3. num. 15. & 18. Pavin. de potest. Cap. Sed. vac. p. 2. q. 10. n. 24. Card. in Clem. de reliq. venerat. SS. tenenturque Clerici conspirantes in Vicarium Episcopi, vel illi contumeliam infligentes eadem poenà, quã conspirantes in Episcopum. Sbroz. loc. cit. num. 2. ex Bartol. in Extrav. contra Rebell. v. rebellando. num. 4. Franc. March. quest. Delphin. 618. in fine part. 2. Bald. in l. Sed si hac. §. semper. ff. de in jus vocand. ubi, quodd offendens Vicarium vel Nuntium Episcopi ipsum Episcopum offendere censetur. Limitat tamen hoc ipsum Sbroz. num. 8. & seq. ut procedat, dum quis molestasset vel injuriasset Vicarium ratione officii; secus, si illum malè tractasset ratione odii privati, non

autem in contumeliam, neque in contemptum dignitatis, sed ut privatum. citat pro hoc Bartol. in l. 1. §. fin. ff. de injuria. Roland. conf. 48. num. 9. vol. 2. Gig. de Crim. laesa majest. q. 4. l. 1. Menoch. conf. 107. num. 23. in 2. ubi: non aliter punitur offendens Officialem ratione odii particularis, nisi pro injuria illata privatæ personæ. & Bertach. de Episc. l. 4. p. 3. tit. de potest. & auth Episc. in tempor. circa person. num. 15. ubi in terminis, quodd Episcopus agere nequeat pro injuria illata Vicario, nisi fuerit facta in contumeliam ipsius Episcopi. Porro tunc facta videtur Vicario injuria ratione officii, non autem ratione odii privati, quando est in executione ipsius officii. Sbroz. loc. cit. num. 12. citatis Roland, ubi ante. num. 12. Menoch, conf. 99. n. 19. in primo.

TRACTA